

μῶν τὸ περιεχόμενον τῶν 600 κεφαλαίων ἐκ τῶν 24
 θύλων τῆς ἀγίας γραφῆς. Ἀνεγνώσθησαν αὐτῷ 40 ἐπιστολαὶ
 γραμμέναι γερμανιστὶ, λατινιστὶ, γαλλιστὶ, ιταλιστὶ, βοημο-
 πολωνιστὶ, οὐγγριστὶ, σλαβωνιστὶ καὶ ρωσιστὶ. Λαθὼν αἱ
 κατ' οἶκον ἦλθε πάλιν μετὰ δύο ἡμέρας καὶ τὰς ὑπηγόρευσεν
 στήθους εἰς 40 γραφεῖς μίαν γραμμὴν ἐκάστης πρὸς ἐκαστον
 γραφέων. Εἰς τῶν μαύρων δούλων ἐν Βιργινίᾳ ὄνόματι Θω-
 Φύλλερος εἶχε ζωηρὰν μνήμην καὶ ἐν τῷ 70 ἔτει τῆς ἡλικίας την
 Ἐρωτηθεῖς ποτε πόσα δευτερόλεπτα εἶχεν ἔν τοις καὶ ἥμισυ, τα-
 κρίνατο μετὰ δύο λεπτά, «47,304,000». Ἐρωτηθεῖς πόσα δε-
 τερόλεπτα ἔζησεν ἀνθρωπος 70 ἔτῶν, 17 ἡμερῶν καὶ 12 ώρων
 ἀπεκρίνατο μετὰ 4 λεπτά, «2,210,500,800», Εἰς τῶν ἑπτά-
 τάων ποιήσας τὸν αὐτὸν ὑπολογισμὸν ἐπὶ τοῦ χάρτου ἤθελε
 νὰ τὸν διορθώσῃ, ἥλεγχθη ὅμως αὐτὸς διότι εἶχε λησμονήσει
 δίσεκτα ἔτη. Περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίου
 ἔζη ἐν Νεαπόλει ἀνήρ ἀπαίδευτος, δυνάμενος νὰ ἀπομνημονεύει
 διλην τὴν ἀπηλευθερωμένην Ἱερουσαλήμ τοῦ Τάσσου κατὰ σεμ-
 ἀντιστρόφως ἀνωθεν ἥ κάτωθεν. Δύο προλύται τῆς θεολογίας,
 θοῦντες νὰ γίνωσιν ἐφημέριοι ἐν τῷ ναῷ προτεσταντικῆς ἐν Ρώ-
 μανίᾳ κώμης κατέλυσαν εἰς τὸ αὐτὸν μικρὸν ξενοδοχεῖον. Οἱ μὲ-
 λων νὰ κηρύξῃ τῇ πρωΐᾳ τῆς κυριακῆς ἡπόρει τί νὰ εἴπῃ ὅποι
 ἔκβιάσῃ τὴν εὐμένειαν τῶν ἀκροατῶν· αἴφνης ἐκ τοῦ ἐγγύθευτοῦ
 τῶνος ἀκούει τὸν ἀντίπαλόν του ἀπαγγέλλοντα μεγάλη τῇ φω-
 ὄν ἔμελλε νὰ ἐκφωνήσῃ λόγον μετὰ τὸ γεῦμα τῆς κυριακῆς.
 πρωΐᾳ τῆς ἐπαύριον ἀπήγγειλεν ἐν τῷ ναῷ τὴν διδαχὴν τοῦ
 τιπάλου του, οὐδεμίαν οὔτε φράσιν οὔτε λέξιν παραλιπών.
 Βρόντητος ἔμεινεν ὁ ἄλλος τοσούτῳ μᾶλλον, καθύσον δέν
 κακιδὸν νὰ συντάξῃ ἄλλην. Μετὰ πολλὴν σκέψιν ἀναβάς ἐπὶ
 ἀγριωνική εἶπεν «εὐλαβεῖς ἀδελφοί! ἡ διδαχὴ τὴν ὄποιαν
 σκέτε τῇ πρωΐᾳ τῆς σήμερον ἦν τοσοῦτον ἀξιόλογος, ὥστε καὶ
 λιτέρων ν' ἀπαγγείλω ἐγὼ δέν δύναμαι. Επιτρέψατέ μοι λοιπῶν
 νὰ ἐπαναλάβω τὴν διδαχὴν τοῦ συγγονοψήφιού μου». Καὶ οὕτοι
 ἐγένετο. Οἱ γωρικοί, ἀγνοοῦντες τὰ συμβεβηκότα ἐν τῷ ξενο-
 γείῳ ἐθαύμασαν τὸ μνημονικόν του καὶ τὸν ἐκράτησαν ἐφημέρῳ